2
Coördinatie-
bureau

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 10e Maart 1954 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot regeling van de Rijksbijdrage inzake de overbrenging en de repatriëring der lijken van de slachtoffers uit de oorlog 1940-1945", heeft de 24e Maart 1954 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 10 mars 1954, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "réglementant l'intervention de l'Etat en matière de transfert et de rapatriement des corps des victimes de la guerre 1940-1945", a donné le 24 mars 1954 l'avis suivant :

Het tweede en het derde lid van de inleiding zouden moeten uitvallen. Zij verwijzen immers naar besluiten die door het ontwerp worden opgeheven.

Volgens artikel 3 van het ontwerp kan de vaste vergoeding ten bezware van het Rijk verleend worden aan de personen die "beschikkingsrecht over de lijken bezitten" en de kosten van overbrenging of repatriëring naar de gemeente van laatste woonplaats of naar de familiegrafkelder gedragen hebben.

Het is onmogelijk nauwkeurig te bepalen, welke personen het recht hebben over de lijken te beschikken, aangezien de wet geen voorzieningen dienaangaande heeft getroffen.

Volgens de uitleg van de bevoegde ambtenaar heeft het bestuur zich tot dusver op vermoedelijke banden van genegenheid gebaseerd, en heeft het zich daarbij min of meer door de regelen van het Burgerlijk Wetboek terzake van nalatenschap laten leiden.

Op die wijze is een zuiver administratieve rechtspraak tot stand gekomen, die op het beoordelingsrecht van de Minister van Binnenlandse Zaken is gesteund.

In de thans geldende teksten wordt geen gewag gemaakt van "het recht" om over de lijken te beschikken.

De Raad van State is van oordeel, dat deze formule, die geen streng juridische betekenis heeft, beter uit de tekst van artikel 3 wordt weggelaten.

.../...

In artikel 4 zegge men "zo mogelijk" in plaats van "eventueel".

Artikel 7 bepaalt dat de vergoeding slechts uitkeerbaar is wanneer de overbrenging of de repatriëring op regelmatige wijze door de Minister van Binnenlandse Zaken werd toegestaan. Een wel omlijnde juridische betekenis heeft deze bepaling niet.

Geen enkele wet of verordening zegt volgens welke regelen het overbrengen of het repatriëren der lijken moet worden toegestaan.

De eerste volzin var artikel 7 dient dus uit te vallen.

Het slot van de tweede volzin vulle men aan met de woorden "of van de repatriëring".

Bovendien ware artikel 10 door twee artikelen te vervangen, en wel als volgt :

"Artikel 10.-

Het besluit van de Regent van 30 Maart 1946 tot toekenning van een tegemoetkoming in de kosten van overbrenging der lijken van oorlogsslachtoffers, en het koninklijk besluit van 9 Juni 1951 betreffende de repatriëring, door toedoen van de Staat, der lijken van sommigen der slachtoffers van de oorlog 1940-1945, worden opgeheven.

Artikel 11.-

Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 December 1953.".

.../...

Artikel 11 van het besluit zou dan artikel 12 worden.

Tenslotte zou men goed doen met aan de Nederlandse tekst volgende wijzigingen te brengen.

Het vierde lid van de inleiding ware beter gesteld als volgt :

"Overwegende dat het over het algemeen voor de families onmogelijk blijkt de lijken der Belgen, die ... zijn begraven, te repatriëren .".

Voor artikel 1, b, wordt de volgende opstelling voorgesteld :

"Zij die de titel bezitten of het voordeel van h statuut genieten van politieke gevangene of van gedeporteerde wegens verplichte tewerkstelling...".

In artikel 9 leze men 9 Juni in plaats van 7 Juni.

Les alinéas 2 et 3 du préambule devraient être supprimés. Ils visent, en effet, des arrêtés dont le projet prévoit l'abrogation.

D'après l'article 3 du projet, l'indemnité forfaitaire à charge de l'Etat peut être accordée aux personnes "ayant le droit de disposer des corps" qui auront supporté les frais de transfert ou de rapatriement au lieu du dernier domicile ou au caveau familial.

Il est impossible de déterminer de manière précise quelles sont les personnes qui ont le droit de disposer des corps, cette matière n'étant pas réglée par la loi.

D'après les renseignements fournis par le fonctionnaire compétent, l'administration s'est basée jusqu'à présent sur des liens présumés d'affection en s'inspirant plus ou moins des règles du Code civil en matière de successions.

Elle a ainsi créé une jurisprudence purement administrative fondée sur le pouvoir d'appréciation du Ministre de l'Intérieur.

Les textes actuellement en vigueur ne font aucune allusion "au droit" de disposer des corps.

Le Conseil d'Etat est d'avis que cette expression n'ayant aucune portée juridique rigoureuse, il est préférable de l'éliminer du texte de l'article 3.

.../...

A l'article 4, il vaudrait mieux employer les mots "s'il est possible" plutôt que les mots "s'il y a lieu".

L'article 7 du projet prévoit que l'indemnité n'est payable que lorsque le transfert ou le rapatriement a été admis régulièrement par le Ministre de l'Intérieur. Cette disposition n'a aucune portée juridique précise.

Aucune loi ou réglementation ne trace les règles d'après lesquelles devrait s'effectuer l'admission des transferts ou rapatriements de corps.

La première phrase de l'article 7 doit donc être supprimée.

La fin de la seconde phrase devrait être complétée par les mots "ou du rapatriement".

Il conviendrait en outre de remplacer l'article 10 par deux articles, libellés comme suit :

"Article 10.-

L'arrêté du Régent du 30 mars 1946 relatif à l'octroi d'une indemnité pour couvrir les frais de transfert des corps des victimes de la guerre, et l'arrêté royal du 9 juin 1951 relatif au rapatriement par les soins de l'Etat des corps de certaines victimes de la guerre 1940-1945, sont abrogés.

Article 11.-

Le présent arrêté sort ses effets le 1er décembre 1953.".

.../...

L'article 11 du projet deviendrait l'article 12.

Enfin, le texte néerlandais du préambule et de certains articles devrait subir les quelques retouches indiquées dans la version néerlandaise du présent avis.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	F.LEPAGE,	raadsheer van State,	voorzitter
Messieurs :		conseiller d'Etat,	président
	J.COYETTE,	raadsheren van State,	
	K.MEES,	conseillers d'Etat,	
	F.VAN GOETHEM,	bijzitters van de afdeling wetgeving,	
	J.LIMPENS,	assessseurs de la section de législation,	
	J.CYPRES,	adjunct-griffier,	griffier
		greffier adjoint,	greffier.

La chambre était composée de

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.MEES.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M.MEES.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J.CYPRES.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F.LEPAGE.

uitgifte afgeleverd aan de H.Minister van Binnenlandse Zaken.

expédition délivrée à M. le Ministre de l'Intérieur.

De 1954.

Le 1954.

De Griffier van de Raad van State,

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R.DECKMYN.